

[Ingerlise Koefoed]

at arbejde bedre med deres bibliotek, kunne dette være en styrke. Det kunne på den anden side også en gang imellem blive en styrke for Fremskridtspartiets interesser ude omkring i kommunerne at lade sig vælge ind i et sådant brugernavn og være med til at påvirke det folkebibliotek, som de har interesseret sig så kolossalt meget for i alle de år, de har eksisteret, i alle de år, de har været i Folketinget.

Jeg skylder i øvrigt Fremskridtspartiet at sige, at ude omkring i nogle af kommunerne er der faktisk fremskridtsfolk, som har arbejdet positivt for deres bibliotek.

Jeg ser altså ikke det forfærdelig farlige i at oprette obligatoriske brugernavn. Jeg synes tværtimod, at vi herindefra en gang imellem skal understrege vores ønske om decentralisering ved at udforme nogle nye rammer, nogle nye ideer for, hvordan en decentralisering kan komme til at virke ude i ikke bare én kommune eller to kommuner, men i alle kommunerne.

Derfor er jeg nødt til at afvise alt det, der er blevet sagt om, hvor centralistisk SF er på dette område. Og jeg vil gerne bringe en venlig hilsen tilbage til alle de politikere herinde, der altid taler så begejstret om decentralisering, men aldrig vil give kommunerne og de decentrale led hverken de reelle økonomiske muligheder eller de reelle rammer til at realisere decentraliseringen under.

Det er blevet nævnt fra nogle herinde, bl.a. fra hr. Søren Hansen, at spørgsmålet om rådgivning på materialevalgsområdet er lidt tvivlsomt, og at det er klart, at spørgsmålet om kompetence på materialevalgsområdet er direkte lovstridigt, sådan som biblioteksloven er udformet for øjeblikket. Jeg kan ikke forstå, og jeg kan ikke acceptere, at det skulle kunne være farligt at involvere brugerne, bibliotekets brugere, i en diskussion om materialevalg. Og det er da også sådan, at de steder, hvor man har haft brugernavn, dér har brugernavnene selvfølgelig så godt som alle steder været med i diskussionen om materialevalget, diskussionen om, hvilke materialer der skal indgå på bibliotekerne. Jeg kan i hvert fald nævne ét brugernavn, som har arbejdet meget aktivt for at få udvidet materialebestanden på biblioteket, som bl.a. har arbejdet meget for at få indført også musikudlån på biblioteket.

Jeg tror under alle omstændigheder, det er positivt. Jeg synes ikke, at de kommunale insti-

tutioner skal være lukkede institutioner, hvor der er områder, som det er forbudt for deres brugere at diskutere.

Med hensyn til biblioteksbetjeningen af sygehusene er der ikke nogen tvivl om, at i langt de fleste amter, for ikke at sige alle amter, har der været og er stadig en meget stor forståelse for biblioteksbetjening af de mennesker, der ikke selv kan komme på biblioteket, og det drejer sig bl.a. om patienterne på sygehusene, men Folketinget har i de senere år lagt så stramme rammer om amternes og kommunernes virksomhed, så man rundt omkring har været nødt til at foretage nogle nedskæringer, også nogle nedskæringer, som man ikke har ønsket.

Et af de områder, som man har skåret ned på en del steder, er sygehusbiblioteksbetjeningen. Dette forslag pålægger på ingen måde amterne at skabe nye sygehusbiblioteker. Det pålægger dem ikke at udvide deres sygehusbibliotek. Men det vil hjælpe nogle af de amter, som er kede af, at de har måttet skære ned på deres sygehusbiblioteker, og hvis patienter har været kede af, at der er blevet skåret ned på sygehusbiblioteket, til igen at gøre sygehusbiblioteket bedre eller til at genoprette det på det niveau, som man i det enkelte amt ønsker. Det er rigtigt nok, som hr. Poulsgaard siger, at nogle steder vil man da nok kunne tage bøger eller kassettebånd med til sine pårørende, når man besøger dem på sygehuset. Det er vigtigt at understrege, at sygehuscentraliseringen betyder, at der for mange er meget langt til sygehuset, at de pårørende nok har andet at gøre med at få tid til at passe deres arbejde og komme af sted med busser eller tog til sygehusene, når de skal besøge deres patienter, end at de også kan nå at tage bøger med. Derudover er der forskel på et sygehusbibliotek og på, at nogle tilfældigvis tager nogle bøger med, som de enten har stående hjemme på deres bogreol, eller som de i en fart låner på det stedlige bibliotek.

På et sygehusbibliotek og på en bogvogn får man en mulighed for at vælge imellem en hel del forskellige titler, vælge noget ud, som man mener man i den situation, man nu er i, netop kan have brug for og netop har lyst til at læse i. Den mulighed får man jo ikke de steder, hvor sygehusbibliotekerne er nedlagt.

Det må siges, at der er mange mennesker, der ligger længe på hospitalerne i disse år – kræftpatienter, langtidspatienter, gamle, der venter